

Казка про мертву царівну і сімох богатирів (скорочено)

Олександр Пушкін

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

Якось цар зібрався в путь-дорогу, а царицю залишив вдома. Вона чекала його біля вікна, а через 9 місяців на Свят-вечір народила дочку. Зранку повернувся цар, та цариця лиш побачила його і відразу померла.

Минув рік, і цар побрався з іншою. Вона була дуже гарна: висока, струнка, розумна. Але жінка також була вередлива, горда і злостива. З приданого у неї було дзеркальце, яке мало чудесну властивість: воно розмовляло. Милуючись собою, цариця питала його:

*"Любе дзеркальце, скажи
Та мій сумнів розв'яжи:
Хто на світі наймиліший,
Найгарніший, найбіліший?"*

Дзеркало відповідало, що вона наймиліша, а жінка раділа. Та виросла молода царівна:

*Білолиця, чорнобрива,
І сумирна, й непримхлива.*

Її посватав королевич Єлисей, а батько уже готував посаг. На дівич-вечір цариця за звичаєм спитала дзеркальце, чи вона наймиліша. Цього разу воно відповіло, що царівна ще миліша, рум'яніша і біліша.

Розлючена цариця з чорних заздрощів кинула дзеркальце під лавку і покликала до себе дівчину Чорнявку. Цариця наказала їй завести царівну в хащі, зв'язати і залишити напризволяще, щоб дикі звірі розірвали її.

Дівка зробила, як веліла цариця. Та їй стало шкода дівчини, тож вона не зв'язала її. Чорнявка збрехала цариці, що зробила все за наказом.

Царством пішла чутка про зникнення царівни. Королевич Єлисей, помолившись Богу, рушив на пошуки нареченої.

Тим часом молода царівна рушила нетрями і набрела на терем. Біля нього був собака, але до царівни він тільки лащився. Побачивши, що в хаті немає нікого, дівчина прибрала, приготувала їсти, а потім лягла відпочити.

Ввечері до терема повернулися сім богатирів. Вони прийняли царівну за сестру, і вона почала жити разом з ними.

Минали дні, царівна жила з братами, а вони їздили на лови або воювати з чужинцями. Усі семеро закохалися у царівну і якось попросили її вибрати одного, щоб став їй чоловіком, а для решти вона залишиться сестрою. Дівчина розповіла, що в неї уже є наречений — королевич Єлисей. Женихи прийняли цю новину і знову жили з нею як брати.

А тим часом зла цариця знайшла дзеркальце і запитала, чи вона найкрасивіша. Коли воно відповіло, що серед темної діброви є жива і здорова царівна, яка красивіша за неї, цариця налетіла на Чорнявку. Дівчина призналася у всьому і тепер отримала наказ вбити молоду царівну, інакше сама поплатиться життям.

Одного разу, коли братів не було вдома, до молодої царівни на подвір'я зайшла черничка. Собака відчував щось зле і сильно гавкав. Царівна кинула черничці хліб, а та дала їй яблуко і пішла геть. Пес з жалем дивився на царівну і вив. А вона пішла прости під віконцем, а коли глянула на яблуко, то не втрималася і надкусила. У ту ж мить вона впала.

Додому повернулися молодці-богатирі, яких зустрів пес. Він кинувся до яблука, проковтнув його і відразу здох. Брати вмиль зрозуміли, що сестру отруїли. Вони підняли її, одягли у пишні шати, а через три дні приготували домовину з кришталю і занесли в порожню гору. Там домовину прикріпили до шести міцних стовпів і чавунних ланцюгів. Думаючи, що сестра мертва, брати пішли.

Того ж дня лиха цариця довідалася в дзеркальця, що вона наймиліша і найгарніша. А в далекому краю королевич досі шукав наречену. Спершу він питав у сонця, потім у місяця, потім у вітру. Останній розповів про високу гору з корою, де у домовині з кришталю лежить мертва царівна.

Єлисей прийшов до тієї гори і ударився щосили об труну коханої. Кришталь розбився, а наречена вмиль розплющила очі. Вона піднялася з труни, обоє заплакали, а потім рушили додому.

Всюди рознеслася чутка, що знайшлася дочка царя. Люта мачуха сиділа перед дзеркальцем і довідалася, що молода царівна ще миліша, ще рум'яніша й біліша від неї. Царицю взяла злість, вона розбила дзеркало. У ту мить в двері увійшла царівна. Від люті цариця відразу вмерла. Лиходійку поховали, а потім відгуляли весілля Єлисея і молодої царівни.

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу